

«Вогонь пам'яті, шани і вдячності – вічний»

В лісах зрінали великі дерева, в болотах загинули люди.

22 червня 1941 р. гітлерівська Німеччина без оголошення війни напала на Радянський Союз. Захопивши Україну, встановлювався окупаційний режим. Україна вкрилася концтаборами, тюрмами, гето. Практично в кожному українському місті був свій „Бабин Яр”: за роки окупації в Бабиному Яру в Києві загинуло понад 220 тис., в Дробицькому Яру в Харкові – понад 60 тис., в Янівському концтаборі у Львові – понад 160 тис. людей. А всього в Україні в період окупації було вбито 3,9 млн. мирного населення і 1,3 млн. військовополонених. Гітлерівці грабували матеріальні і людські ресурси України. До Німеччини вивозилися продовольство, обладнання, сировина, коштовності, чорноземи, а також робоча сила. З України на примусові роботи до Німеччини було вивезено 2,4 млн. чоловік.

І хоч окупаційний режим відзначався винятковою жорстокістю, але він виявився неефективним, бо не забезпечив покори українського народу. Навпаки, нацистський “новий порядок” викликав масовий рух Опору в Україні.

21 червня в бібліотеці

ім. В. Кучера відбулася година пам'яті «Вогонь пам'яті, шани і вдячності – вічний

» присвячена Дню скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні. Учасники заходу з цікавістю і хвилюванням

прослухали розповідь бібліотекаря Кучеренко А. В.

про початок німецько-радянської війни і втрати українського народу в

Другій світовій війні та
переглянули презентацію «Вогонь пам'яті»
і
уривок
з документальної стрічки
«1941. Заборонена правда».

В День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни ми згадуємо всіх тих, хто загинув на полі бою, кого замучили в концетраційних таборах, кого розстріляли у в'язницях НКВД, хто пожертвував найдорожчим – життям, задля того, щоб наша

Вітчизна була вільною.

Схиляємо голови перед мільйонами невинних жертв, яких забрала війна. Слава їм, вічна і світла пам'ять!